

[Udenrigsministeren.]

mellem EF og Grækenland er sat i kraft igen, og at landet er genoptaget i Europarådet.

Regeringen har fulgt det nye portugisiske styres koloniafviklingspolitik med megen respekt og megen anerkendelse for den politiske handlekraft, den er udtryk for. Vi er indstillet på både direkte og gennem EF at yde den støtte, som kan og bør give et demokratisk styre i Portugal udviklingsmuligheder.

Som det vil vides, deltog statsministeren, udenrigsøkonomiministeren og jeg selv i sidste uge i mødet mellem EF-landenes regeringschefer i Dublin. Vi havde her lejlighed til at drøfte såvel økonomiske som politiske problemer.

Så klart det er, at der består en sammenhæng mellem disse to problemkredse, lige så klart er det, at de i det europæiske samarbejde behandles ud fra forskellige procedurer. På den aktuelle baggrund, som Dublinmødet giver, har jeg fundet det naturligt at afslutte min redegørelse med en omtale af det europæiske samarbejde, som i dag indtager en så central og værdifuld plads i Danmarks udenrigspolitik.

Som alle ved, koncentrerede drøftelserne på Dublin-mødet sig om det britiske genforhandlings spørgsmål, hvor det lykkedes at opnå en tilfredsstillende løsning på de udestående problemer vedrørende for det første udarbejdelsen af en justeringsmekanisme for den britiske budgetandel, en mekanisme, der også skal komme alle andre lande i en lignende økonomisk situation til gavn, og for det andet spørgsmålet om newzealandske mejeriprodukters adgang til det europæiske marked efter 1978.

Der synes hermed at være taget et afgørende skridt henimod sikringen af Storbritanniens forbliven i EF. For Danmark, der hele tiden har virket for dette mål, er det særlig tilfredsstillende, at medlemslandene på denne måde har sat solidariteten i højsædet og dermed banet vejen for, at Fællesskabet kan lægge genforhandlingsfasen bag sig og koncentrere sig om løsningen af de mange andre vigtige opgaver, der trænger sig på.

Ikke blot økonomiske, men også stærke politiske grunde har talt for, at der blev tilvejebragt en tilfredsstillende løsning af det

britiske problem. Den vellykkede udgang på forhandlingerne er af afgørende betydning for Det europæiske Fællesskabs fortsatte styrke og vitalitet, for det åbne og samarbejdsprægede forhold mellem EF og omverdenen og også for sammenholdet i Vesteuropa. Det er regeringens håb, at de britiske vælgere ved den forestående folkeafstemning om nogle måneder endegyldigt vil sikre Storbritanniens fortsatte deltagelse i det europæiske samarbejde.

Selv om genforhandlingsspørgsmålet som nævnt indtog den centrale plads i drøftelserne i Dublin, blev der dog også lejlighed til nyttige meningsudvekslinger om den almindelige økonomiske situation, om råvareproblemerne, om de energipolitiske spørgsmål og om udenrigspolitiske spørgsmål, som jeg har omtalt i anden sammenhæng.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå i detaljer med de økonomiske spørgsmål, men henvise til den redegørelse, som statsministeren, udenrigsøkonomiministeren og jeg gav i markedsudvalget i sidste uge om forløbet af Dublin-mødet, ligesom der vil blive lejlighed til en drøftelse her i folketinget i en markedsdebat, som regeringen gerne ser afholdt snarest muligt.

For så vidt angår energiproblemet, vil jeg dog gerne tilføje et par bemærkninger. Den internationale energikrise, som vi nu har levet med i halvandet år, har medført alvorlige forstyrrelser i verdensøkonomien, som har ramt alle olieforbrugende lande, ikke blot de industrialiserede lande, men også og ikke mindst de mange udviklingslande, som er afhængige af importeret olie. Danmark er blandt de industrialiserede lande, som er hårdest ramt af energikrisen, fordi vor økonomi er så fuldstændig afhængig af tilførsler udefra.

Vi er derfor gået ind i et samarbejde med andre industrialiserede forbrugerlande inden for det internationale energiagentur med henblik på at løse de alvorlige problemer, som energikrisen rejser for vort lands økonomiske velfærd.

Hovedsigtet med dette samarbejde er på ingen måde at skabe en modsætning i forhold til producentlandene, hvis behov vi har megen forståelse for, tværtimod. Vi ønsker inden for energiagenturet både at deltage i en målbevidst indsats med henblik på at løse forbrugerlandenes egne problemer og på